

การศึกษานั้ทาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ในการศึกษานั้ทาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แบ่งการศึกษาคามแต่ละประเภทอุตสาหกรรมจากผลการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลของอุตสาหกรรมแต่ละประเภทรวมทั้งผลจากแบบสอบถามที่ได้รับตอบคืนมา จึงได้แยกวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมสิ่งทอไว้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมปั่นด้าย
2. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมทอผ้า
3. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมพอกย้อม
4. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเพื่อผ้าสำเร็จรูป

5.1 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมปั่นด้าย

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมปั่นด้าย เมื่อพิจารณาจากผลของแบบสอบถามแล้ว จะเห็นได้ว่า แบบสอบถามที่ได้รับตอบคืนจากโรงงานทั้งหมด 31 โรงงานพบว่า เป็นโรงงานในเขตสมุทรปราการมากที่สุด มี 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.39 กรุงเทพมหานคร 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.90 บทุมธานี 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.45 สมุทรสาครและนนทบุรีจังหวัดละ 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.23 จังหวัดอื่น ๆ อีก 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.80

โรงงานส่วนใหญ่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน คือ มี 20 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 64.52 นำได้รับการส่งเสริม 9 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.03 และนำตอบแบบสอบถาม 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.45

โรงงานทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามมาทางาน 3 กะ บางแห่งทำ 3 กะ กับอีกหนึ่งกะทางานตามปกติ

โรงงานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ทุกชนิดมี 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.81 โรงงานที่ผลิตเส้นด้ายฝ้าย และเส้นด้ายผสมเท่ากับโรงงานผลิตเส้นด้ายประคิษฐ์ และเส้นด้ายผสมมี 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 19.35 โรงงานที่ผลิตเส้นด้ายฝ้ายมี 5 โรงงาน หรือร้อยละ 16.13 ผลิตเส้นด้ายประคิษฐ์มี 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.45 ผลิตเส้นด้ายผสมอย่างเดี่ยวเท่ากับ

โรงงานผลิตเส้นค้าฝ้ายและเส้นค้าขบประคิมมี 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.23 โรงงานที่ผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ มี 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.45

ตลาดของผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นตลาดภายในและต่างประเทศ คือ 26 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 83.87 โรงงานที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศอย่างเดียว มี 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.13 หอสรุปปัญหาในค่านต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปปัญหาของอุตสาหกรรมปั่นค้า

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
<u>การผลิต</u>	<ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="619 880 1422 1234">1. <u>วัตถุดิบ</u> จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 29 ราย หรือ ร้อยละ 93.55 ใช้วัตถุดิบทั้งจากภายในและต่างประเทศโดยมี 18 โรงงาน หรือร้อยละ 58.07 ใช้วัตถุดิบคือใยฝ้ายจากต่างประเทศ วัตถุดิบ คือใยฝ้ายจากต่างประเทศกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการรายใช้ ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณผลผลิตภายในประเทศไม่เพียงพอ บางชนิดราคาสูงกว่าและคุณภาพต่ำ <li data-bbox="619 1256 1422 1615">2. <u>แผนการผลิต</u> มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างก็เป็นประจำ คือ 17 โรงงานหรือร้อยละ 54.84 ซึ่งเกิดจากสาเหตุ <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="683 1391 1342 1429">(1) ความต้องการตลาดเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 54.84 <li data-bbox="683 1451 1422 1615">(2) ระบบการจัดการไม่ดี เช่น ขาดการประสานงาน, ผู้มีอำนาจสั่งการหลายคนและไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวคิดเป็น ร้อยละ 38.71 ของผู้ตอบแบบสอบถาม <li data-bbox="619 1637 1422 1928">3. <u>การสูญเสียในกระบวนการผลิต</u> พบว่ามีสาเหตุจาก <ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="683 1704 1422 1809">(1) การขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากร โดยมิผู้ตอบ 10 ราย หรือร้อยละ 32.26 <li data-bbox="683 1832 1422 1928">(2) การใช้เครื่องจักรเก่าที่มีประสิทธิภาพต่ำจำนวน 5 ราย หรือร้อยละ 16.13

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
<u>การควบคุมคุณภาพ</u>	<p>4. การติคชัคของเครื่องจักร ร้อยละ 19.35 หรือ 6 รายที่เกิดปัญหาการติคชัคของเครื่องจักรอยู่เป็นประจำ จากสาเหตุ</p> <p>(1) ความทรุดโทรมและขาดการบำรุงรักษาเครื่องจักร ร้อยละ 51.61</p> <p>(2) ความสะเพร่าของพนักงานประจำเครื่องร้อยละ 16.13</p> <p>(3) คุณภาพวัตถุดิบ 4 ราย หรือร้อยละ 12.90</p> <p>การมีคุณภาพของผลผลิตไม่สม่ำเสมอ จาก 15 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 48.39 เนื่องจาก</p> <p>(1) ขาดการควบคุมที่ดีของเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้า ถึง 11 รายหรือร้อยละ 35.48</p> <p>(2) อุบัติการณ์การตรวจสอบล่าช้า 5 รายหรือร้อยละ 16.13</p> <p>(3) พนักงานตรวจสอบไม่มีความรู้ในการตรวจสอบ 4 ราย หรือร้อยละ 12.90</p>
<u>การบริหารสินค้าคงคลัง</u>	<p>1. มีการเบิกจ่ายวัสดุที่นาน คือกว่า 30 นาที มีจำนวน 5 ราย หรือร้อยละ 16.13 เกิดจากจำนวนเจ้าหน้าที่น้อยเกินไปและระบบการจัดเก็บวัตถุดิบที่หาคำค้นหาลำบากมี 13 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 41.93</p> <p>2. กรณีเกิดการเบิกวัสดุไม่มีจำนวนหรือมีไม่ครบแล้ว จะมาจากสาเหตุระบบการจัดซื้อแยกเป็น</p> <p>(1) รายการนั้นอยู่ระหว่างการนำส่ง 14 ราย หรือร้อยละ 45.16</p> <p>(2) เติงออกใบสั่งซื้อ 4 รายหรือร้อยละ 12.90</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
<u>การซ่อมบำรุง</u>	(3) ปริมาณการสั่งซื้อน้อยกว่าที่ต้องการ 11 รายหรือร้อยละ 35.48
<u>ความปลอดภัยและ สิ่งแวดล้อม</u>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การนำเอาเครื่องจักรเก่าเข้ามาผลิต เนื่องจากสาเหตุเครื่องจักรชดช้องร้อยละ 25.81 เกิดจากเหตุนี้ 2. การขาดอะไหล่ เนื่องจากการนำเอาเครื่องจักรเก่าเข้ามาผลิตทำให้หาอะไหล่ยากและการจัดซื้อล่าช้า เพราะร้อยละ 80.64 ของการขาดอะไหล่เกิดจากสาเหตุดังกล่าว 3. ขาดช่างผู้ชำนาญ เป็นสาเหตุให้เครื่องจักรเกิดการติดขัดบ่อย คิดเป็นร้อยละ 12.90 ของสาเหตุทั้งหมดและร้อยละ 25.81 ของเหตุที่ทำการซ่อมล่าช้า 4. ระบบซ่อมบำรุงไม่ดี เนื่องจาก <ol style="list-style-type: none"> (1) ร้อยละ 32.26 หรือ 10 ราย ันมีการบันทึกถึงสาเหตุการเสียและแก้ไข เมื่อเครื่องจักรเสีย (2) ร้อยละ 54.84 หรือ 17 ราย ันมีการเผยแพร่ข้อมูลการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ถูกต้องแก่แผนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (3) การเรียนรู้งานของช่างซ่อมบำรุงใหม่ใช้วิธีการให้เรียนรู้จกงานเขาเองถึง 16 รายหรือร้อยละ 51.61 <ol style="list-style-type: none"> 1. การเกิดอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอุบัติเหตุร้ายแรง คือ เพลิงไหม้ มีการเกิดบ้าง 7 รายหรือร้อยละ 22.58 ส่วนอุบัติเหตุอื่น ๆ ที่มีอัตราการเกิดค่อนข้างถี่ (ตั้งแต่ 2 เดือนลงมา) มี 9 รายหรือร้อยละ 29.03

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
	2. การนำปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยอย่างเข้มงวดของ คนงาน โดยร้อยละ 41.94 ไม่เห็นความสำคัญของความ ปลอดภัย และการลงโทษที่หละหลวม เมื่อมีผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎ ระเบียบความปลอดภัย คือ ร้อยละ 61.29
	3. การมีคู่แข่งองมาก บังคับที่มีผลต่อการผลิตซึ่งมีผู้ตอบ 10 รายหรือร้อยละ 32.26

นอกจากนี้ จากการศึกษาได้พบรายละเอียดเพิ่มเติมของปัญหาและอุปสรรคของ
อุตสาหกรรมบันค้าย ดังนี้

1. ปัญหาวัตถุดิบต้องอาศัยการนำเข้าเส้นใยฝ้ายจากต่างประเทศปีละเป็นจำนวน
มากในปี 2529 นำเข้าเส้นใยฝ้ายเกือบ 200,000 ตัน มีมูลค่าประมาณ 4,000 ล้านบาท
เนื่องจากผลผลิตเส้นใยฝ้ายในประเทศมีปริมาณไม่เพียงพอและนุ่มเนียน คุณภาพไม่สม่ำเสมอ
อีกประการหนึ่ง เส้นใยฝ้ายที่ผลิตได้ภายในประเทศเป็นชนิดเส้นใยยาว เหมาะในการบันค้าย
เส้นใยตั้งแต่ เบอร์ 20 ลงมา ส่วนค้ายเส้นเล็กเบอร์ 32 และ 40 ขึ้นไป ต้องใช้ฝ้ายเส้น
ใยสั้นที่มีความเหนียวดีกว่าและเป็นเงางามกว่า การนำเข้าเส้นใยสั้นจากต่างประเทศจึงเป็น
สิ่งจำเป็นที่ประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตฝ้ายเส้นใยสั้นขึ้นภายในประเทศ นอกจากนี้
นั้นอุตสาหกรรมบันค้าย ยังนำเข้าฝ้ายเส้นใยยาวจากต่างประเทศมาผสมกับฝ้ายที่ผลิตได้ภายใน
ประเทศในการบันค้ายอีกด้วย

ส่วนเส้นใยประคัยที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ ถึงแม้จะมีปัญหาด้านคุณภาพแต่ราคาสูง
กว่าราคานำเข้า ทางราชการยังต้องให้ความคุ้มครองด้วยการตั้งกำแพงภาษีค่อนข้างสูง

2. ปัญหาด้านเครื่องจักร ประสิทธิภาพของเครื่องจักรต่ำ เนื่องจากนำเข้าเครื่อง
จักรเก่าเข้าสู่สายการผลิต ส่วนเครื่องจักรเก่าก็ขายต่อให้คนอื่น ๆ ต่อไป แม้ว่าประสิทธิภาพ
ต่ำอยู่แล้วทำให้ต้นทุนการผลิตสูง เกิดการชักข้อหรือเสียบ่อยครั้งทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่อง
ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ เรื่องของอะไหล่เกิดการขาดแคลน โดยเฉพาะของเครื่องจักรเก่า

มาก ๆ ซึ่งบริษัทผู้ผลิตเลิกผลิตแล้วและถ้าเป็นรุ่นที่มันค่อยๆ ไล่ให้แพร่หลายด้วยแล้ว เมื่อเกิดซากรุดต้องรอการสร้างขึ้นใหม่เสียเวลารอนาน

3. ปัญหาด้านเทคนิคการผลิต แต่เดิมส่วนใหญ่อาศัยช่างเทคนิคจากต่างประเทศเป็นผู้ควบคุมการผลิต ส่วนช่างเทคนิคชาวไทยจะนำให้ทำงานเฉพาะจุดทำให้ขาดผู้ชำนาญงานตลอดทั้งกระบวนการผลิต เป็นปัญหาต่อการพัฒนาและควบคุมการผลิตที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่างเทคนิคในการผสมเส้นใยต่างชนิดาให้ได้คุณภาพเส้นด้ายที่ต้องการขาดแคลนมาก

4. ปัญหาด้านบุคลากร มีความเคยชินกับสิ่งเก่า ๆ ทำให้ขาดความสนใจและรับผิดชอบต่องาน เห็นได้จากช่างที่เข้ากะทำงานกลางคืน ผลผลิตจะต่ำแต่ของเสียจะมาก ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อย ไม่ปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ โดยเฉพาะช่างเทคนิคและซ่อมบำรุง ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมาก เมื่อมีเครื่องจักรรุ่นใหม่ ๆ เข้าสู่สายการผลิตทำให้การพัฒนาหยุดชะงักในเวลาเดียวกันเมื่อเป็นงานที่มักเบี่ยงงานโดยเฉพาะผู้ที่มีการศึกษาสูง ๆ โดยจะเกิดกับโรงงานขนาดเล็ก เป็นสาเหตุให้ทางโรงงานมักจะไม่ส่งเสริมพนักงาน

5. ปัญหาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จากปัญหาด้านบุคลากรและจากสภาพเครื่องจักรที่ใช้ผลิตและควบคุมวัตถุดิบ จึงทำให้ไม่สามารถควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้ตามกำหนดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในปัจจุบันนี้ปัญหานี้ยังไม่ค่อยตรงกับโรงงานปั่นด้าย ทั้งนี้เนื่องจาก

1. โรงงานปั่นด้ายส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานขนาดเล็กเมื่อมองด้านจอรองกับลูกค้าสูง โดยเฉพาะช่วงที่ความต้องการเส้นด้ายตลาดมีมาก คุณภาพอย่างไรก็จำหน่ายได้หมด

2. จากสภาพข้อ 1 ทำให้โรงงานเลือกผลิตเฉพาะประเภทและขนาดเส้นด้ายที่สะดวกต่อการผลิตของโรงงาน

3. โรงงานทอผ้าทั่วไป โดยเฉพาะโรงงานขนาดเล็ก ๆ ขาดความรู้เรื่องเส้นด้ายและไม่มีอำนาจต่อรอง

จากเหตุดังกล่าวโรงงานปั่นด้ายจึงไม่สนใจเรื่องคุณภาพผลิตภัณฑ์มากนัก นอกจากปริมาณการผลิตอย่างเดียว ยกเว้นโรงงานที่จะส่งออกต่างประเทศ จากสภาพดังกล่าวนี้จะเป็นปัญหาต่อโรงงานปั่นด้ายเองในระยะยาว

6. ปัญหาด้านการจัดการ ขาดการประสานงานระหว่างพนักงานใหม่ที่มีการศึกษาสูงและผู้อยู่ก่อนมานานซึ่งมีความชำนาญงานสูงแต่ไม่ยอมปรับตัวให้เข้ากับเทคนิคและการจัดการสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีการศึกษาสูงมีอายุน้อยมักจะเป็นผู้บังคับบัญชาทำให้การสั่งการควบคุมบังคับบัญชาไม่ได้ผลเท่าที่ควร

5.2 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมโรงทอ

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมทอผ้า เมื่อพิจารณาจากผลของแบบสอบถาม โรงงานที่เค้คอนแบบสอบถามมาทั้งหมดมี 41 โรงงาน เป็นโรงงานที่อยู่ในเขตสมุทรปราการมากที่สุดคือ 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.46 กรุงเทพมหานครและนนทบุรีจังหวัดละ 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.63 บhumธานี 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.76 สมุทรสาคร 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.88 และโรงงานในเขตจังหวัดอื่น ๆ 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.63 เป็นโรงงานขนาดกลางคือ มีเครื่องทอผ้าระหว่าง 100 - 500 เครื่อง 20 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.78 โรงงานขนาดใหญ่ มีเครื่องทอผ้า 500 เครื่องขึ้นไป 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และเป็นโรงงานขนาดเล็กมีเครื่องทอผ้าต่ำกว่า 100 เครื่อง 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.20 หมายเหตุ 1 โรงงาน

ส่วนใหญ่นักการตลาด 3 กะ 34 รายคิดเป็นร้อยละ 82.93 และได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.66 ผลิตภัณฑ์ผลิต 19 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 46.34 เป็นผ้าฝ้าย - ผ้าดิบ 6 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 14.63 ผลิตผ้าฝ้าย - แขนง ผ้าดก 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.88 ทั้งผ้าฝ้ายและผ้าดก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.20 ผ้าฝ้าย-แขนงและผ้าดิบ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.20 ผ้าฝ้าย-ผ้าดิบ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.88 หมายเหตุคำถาม 2 รายคิดเป็นร้อยละ 4.88 ตลาดของผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นทั้งภายในและต่างประเทศ คือ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.05 และพอสรุปปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2 สรุปปัญหาอุตสาหกรรมโรงทอ

ประเภทปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

การผลิต

1. วัตถุดิบ ยังต้องพึ่งพาเส้นด้ายจากต่างประเทศ 17 โรงงาน หรือร้อยละ 41.46 เนื่องจากไม่มีผลิตในเมืองไทย 6 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 14.63 เส้นด้ายภายในเมืองไทยร้อยละ 12.20 คุณภาพดีกว่าร้อยละ 7.32 และราคาต่ำกว่าร้อยละ

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
	4.88 โดยมีผู้ไม่ตอบ 25 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.98 นอกจากนี้ยังมีปัญหาค่าคุณภาพของวัตถุดิบจากจำนวน 16 โรงงานหรือร้อยละ 39.02 ระบุว่า เป็นปัจจัยที่สร้างปัญหาแก่การผลิตมาก
	2. ประสิทธิภาพของเครื่องจักรที่ค่อนข้างต่ำ คือ ค่ากว่าร้อยละ 70 มีถึง 9 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 21.95 มักจะเป็นโรงงานขนาดเล็ก และเป็นต้นเหตุการสูญเสียในกระบวนการผลิตกว่าร้อยละ 12.20 และการขัดข้องของเครื่องทอระหว่างการผลิตร้อยละ 17.70 การผลิต
	3. ขาดช่างเทคนิคที่ชำนาญงาน ทำให้เกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต
<u>การควบคุมคุณภาพ</u>	คุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่เป็นไปตามกำหนด ส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่มีมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพที่แน่นอนมี 8 รายการหรือร้อยละ 19.51 ทั้งนี้มาตรฐานคุณภาพที่กำหนดร้อยละ 41.46 กำหนดขึ้นเอง
<u>การบริหารสินค้าคงคลัง</u>	การเบิกจ่ายวัสดุได้ครบหรือไม่มีเลยเกิดขึ้นน้อยกว่า 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.39 จากการสั่งซื้อปริมาณน้อยกว่าปริมาณที่ต้องการ 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.71 และอยู่ระหว่างการนำส่ง 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.86
<u>การซ่อมบำรุง</u>	1. การขาดอะไหล่ เนื่องจากการนำเครื่องจักรเก่ามาทำการผลิต มี 10 ราย หรือร้อยละ 24.39 และจากการจัดซื้อล่าช้า ร้อยละ 14.63

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภทปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

<u>ความปลอดภัยและ</u>
<u>สิ่งแวดล้อม</u>	2. ระบบการซ่อมบำรุง โดยการปล่อยพนักงานใหม่เรียนรู้เอง จากงานประจำ ถึง 19 โรงงาน หรือร้อยละ 46.34 นมมีการบันทึกสาเหตุการเสียและวิธีแก้ไข เมื่อมีการเสีย ชักข้อของเครื่องจักร ถึง 28 ราย หรือร้อยละ 68.29 และนมมีการเผยแพร่ ข้อมูลการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรที่ถูกต้องแก่แผนกงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 21 โรงงาน หรือร้อยละ 51.22 3. ซากช่างผู้ชำนาญ เป็นผลให้การซ่อมเครื่องจักรล่าช้า 10 โรงงาน หรือร้อยละ 24.39 ถ้ารวมทั้งปัญหาการขาดอะไหล่ตัวจะคิดเป็นร้อยละ 60.98 และเป็นเหตุให้เครื่องจักรเสีย ชักข้อบ่อยกว่าร้อยละ 12.20 ของสาเหตุทั้งหมด 1. การเกิดอุบัติเหตุ มักเกิดอุบัติเหตุเพลิงไหม้เล็ก ๆ น้อย ถึง 13 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.71 อุบัติเหตุอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น 1 - 2 เคียงครั้งมีจำนวน 8 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 21.95 ของโรงงานทั้งหมด 2. กฎระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัย ไม่ได้รับความสนใจจากคนงานเพราะเหตุว่าไม่สำคัญมี 17 โรงงานหรือร้อยละ 41.46 ของโรงงานที่คอนแบบสอบถาม 3. เสียงดัง และการถ่ายเทอากาศไม่ดี เป็นปัจจัยที่สร้างภาระต่อการผลิตมากที่สุดคือร้อยละ 31.71 ของผู้ตอบทั้งหมด

นอกจากนี้ จากการศึกษาได้พบรายละเอียดเพิ่มเติมของปัญหา และอุปสรรคของอุตสาหกรรมโรงทอ ดังนี้

ปัญหาด้านการผลิต

1. ปัญหาวัตถุดิบ เนื่องจากปริมาณความต้องการเส้นด้ายมีมาก จนทำให้โรงงานด้ายไม่สนใจเรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์เท่าที่ควร รวมทั้งประเภทของเส้นด้ายที่ผลิตออกมาก็มีให้เลือกหรือกำหนดได้ยาก โดยเฉพาะปริมาณแน่นมากนัก รวมทั้งราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก ทำให้โรงงานทอขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งไม่มีอำนาจต่อรองต้องประสบปัญหาด้านคุณภาพของวัตถุดิบ และต้นทุนที่จะใช้ในการผลิตอย่างมาก ไม่สามารถทอผ้าเกรดสูง ๆ ได้ นอกจากรายได้ที่สามารถนำเข้ามาจากต่างประเทศ ก็จะพบปัญหาภักษีนำเข้าที่สูง ส่วนโรงงานขนาดใหญ่ก็จะมีโรงงานด้ายเอง จะเลือกระหว่างการปั่นด้ายเท่าที่หาอยู่แล้วจากภายในตลาดภายในประเทศกับการทำเส้นด้ายชนิดโรงทอของตนเองที่ต้องการว่าวิธีนี้จะได้ประโยชน์กว่ากัน ถ้าการสั่งเข้าชนิดของเส้นด้ายที่โรงทอต้องการคุ้มค่ากว่าผลิตเองแล้วก็จะสั่งซื้อเส้นด้ายชนิดที่ต้องการจากต่างประเทศ ทำให้ต้องหาวัตถุดิบจากต่างประเทศเช่นกัน ทั้งนี้ยกเว้นกรณีเส้นด้ายชนิดที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง ซึ่งผลิตเองไม่ได้ หรือต้นทุนสูงก็ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเช่นกัน

2. ปัญหาช่างเทคนิค เนื่องจากสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรที่จะเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยเฉพาะระดับ ป.ว.ช. และ ป.ว.ส. มีเพียง 2 แห่งเท่านั้น ระดับปริญญาตรีมีเพียง 1 แห่งไม่เพียงพอกับความต้องการของอุตสาหกรรมจึงมีการเบี่ยงงานบ่อยเพื่อเพิ่มรายได้ ทำให้โรงงานทอผ้าต้องฝึกคนของตนขึ้นมาทำงานแทน ส่วนใหญ่จะเป็นคนงานที่ทำงานมานาน มีวุฒิการศึกษาต่ำ หรือคนละสาขา ทำให้ขาดพื้นฐานทางวิชาการ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโดยเฉพาะเครื่องจักรรุ่นใหม่ ๆ ที่มีระบบที่ทันสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานขนาดเล็กที่ไม่สามารถดึงดูดบุคคลที่จบมาโดยตรงให้อยู่ได้นาน ๆ จะมีอัตราการเบี่ยงงานสูงมาก เมื่อช่างที่ถูกฝึกเป็นงาน ทำให้ขาดความสนใจที่จะฝึกอบรมช่างเทคนิค แต่จะใช้ชีวิตส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษกับคนงานที่เป็นงานและอยู่มานานเป็นราย ๆ ในขณะที่เดียวกันก็จะไม่สอนความรู้ใหม่ ๆ ให้ เพื่อให้อยู่ได้นาน ๆ

3. ปัญหาด้านคนงาน โรงงานขนาดใหญ่ที่ให้อัตราค่าจ้างตามกฎหมายมักมีปัญหาคิดหาแรงงาน ซึ่งปัจจุบันนี้ได้ลดน้อยลงมาก เนื่องจากทางโรงงานใช้ชีวิตจ้างชั่วคราวแทน ทำให้อยู่อย่างไร้ความหวังขาดหลักประกัน แต่สำหรับโรงงานขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จะให้ค่าแรงเพียงวันละ 40 -50 บาท จะประสบปัญหาเป็นอย่างมาก เนื่องจากคนที่เข้าทำงานมักเป็นคนที่มีการศึกษาน้อยและมีประสิทธิภาพต่ำ ก่อปัญหาด้านอุบัติเหตุเป็นประจำในเวลาเดียวกันแรงงานพวกนี้หายาก และมีอัตราการเบี่ยงงานสูงมากพอเป็นงานก็ออก และก็ออกตามฤดูกาลเกษตร

ซึ่งปัญหานี้จะรุนแรงขึ้นทุกวันและเป็นตัวทำให้โรงงานขนาดเล็กหมดโอกาสพัฒนาตัวเอง และอยู่
มาได้วันที่สุด

4. ปัญหาด้านเครื่องจักร มีประสิทธิภาพต่างจากการนำเครื่องจักรเก่าเข้าสู่อการผลิต โดยเฉพาะโรงงานขนาดเล็กจะใช้เครื่องจักรที่หมดสภาพจากโรงงานขนาดกลางและ
ใหญ่มาใช้งาน ก่อปัญหาในการผลิตอย่างมาก อีกทั้งอะไหล่ที่หายาก ส่วนใหญ่ต้องทำขึ้นเอง
ต้นทุนการผลิตสูงแต่คุณภาพผ้าไม่เป็นที่ต้องการ ทำให้ได้กำไรไม่เท่าที่ควร

5. ปัญหาไฟฟ้าดับ โดยเฉพาะในเขตจังหวัดรอบนอกกรุงเทพมหานคร ก่อความ
เสียหายแก่ผลิตภัณฑ์ที่กำลังผลิตอยู่ การผลิตหยุดชะงักและบางครั้งหาความเสียหายกับเครื่องจักร
ปัญหาด้านการตลาด

1. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ที่สูง โดยจะผันแปรตามแฟชั่น ทำให้โรงงาน
ขนาดเล็กปรับตัวได้ยาก มีการเปลี่ยนแปลงการผลิตเป็นประจำและต้องผลิตหลาย ๆ ผลิตภัณฑ์
ซึ่งจะเสียเวลาสำหรับการ set up มากขึ้น

2. ปัญหาตลาดในประเทศ เศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ประชาชนมีการ
ประหยัดการใช้ผ้า เนื่องจากต้องใช้จ่ายงานเรื่องที่เป็นมากกว่า เช่น ในเรื่องอาหารและสิ่ง
จำเป็นอื่น ๆ จึงเป็นผลให้การจำหน่ายผ้าลดน้อยลงด้วย

3. ปัญหาด้านตลาดชายแดน การปิดตลาดชายแดนทำให้โรงงานทอผ้าต้องลดกำลัง
การผลิตลงมาก โดยเฉพาะโรงงานขนาดเล็กบางแห่งต้องปิดตัวเอง

4. ปัญหาตลาดต่างประเทศ

(1) ประเทศที่นำเข้าส่วนใหญ่มีแนวโน้มใช้มาตรการจำกัดการนำเข้าเพิ่มขึ้น
โดยใช้ระบบโควตา ระเบียบการนำเข้าสินค้าสิ่งทอไทยและกำหนดอัตรา
ภาษีอากรนำเข้าที่สูง เช่น สหรัฐฯ เกือบทุกปีนำเข้าเพิ่มขึ้นเพื่อคอบริ
อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยที่ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย
ซึ่งทำให้ได้เปรียบผู้ผลิตสินค้าสิ่งทอภายในประเทศสหรัฐฯ ในด้านต้นทุน
การผลิต โดยในหมวดสินค้าผ้าผืนและผ้าจะถูก เกือบทุกปีนำเข้าเพิ่มขึ้นสูง
ถึงร้อยละ 6.01 ทำให้รัฐบาลไทยจำเป็นต้องงดให้การอุดหนุนเพื่อหลีกเลี่ยงการ
เก็บภาษีดังกล่าว

(2) ราคาสินค้าผ้าของไทยค่อนข้างสูงกว่าของประเทศผู้ผลิตผ้าอื่น ๆ จึงเสีย
เปรียบการแข่งขันด้านราคา โดยเฉพาะประเทศผู้ผลิตสินค้ารายใหญ่ ๆ

- จะได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากรัฐบาลของเขายังจริงจัง จึงทำให้ผ้าของไทยยังไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศด้านด้านนี้
- (3) ภาวะการณ์เศรษฐกิจทั่วโลกอยู่ในลักษณะที่ซบเซา อำนาจซื้อโดยทั่วไปลดลง ประชาชนต่างพากันประหยัดมากขึ้น การสั่งซื้อจากต่างประเทศจึงลดลงด้วย
 - (4) ปัญหาการขนส่ง อันเนื่องจากเรือบรรทุกมาไม่ตรงตามกำหนด ทำให้การส่งมอบของไม่ตรงตามสัญญา และทำให้ประเทศผู้ซื้อขาดความเชื่อถือ
 - (5) มาตรการของรัฐที่สนับสนุนการส่งออกยังไม่เหมาะสมเพียงพอ เช่น อัตราการชดเชยเพื่อการส่งออกน้อยไป ขั้นตอนการขอคืนเงินชดเชยก็ยุ่งยากและล่าช้า ระบบภาษีอากรต่าง ๆ ก็ยังไม่เป็นสิ่งจูงใจเพียงพอ ซึ่งมาตรการความช่วยเหลือของรัฐเหล่านี้มีความสำคัญต่อการสนับสนุนการส่งออกเป็นอย่างมาก
 - (6) การบริการข้อมูลทางด้านการตลาดต่างประเทศยังล่าช้าและไม่ทันสมัย ทำให้สิ่งทอของไทยพลาดโอกาสในการขยายตลาดอยู่บ่อยครั้ง
 - (7) ปัญหาภาพพจน์อุตสาหกรรมสิ่งทอในสายตาของชาวต่างประเทศซึ่งเข้าใจว่าผู้ผลิตใช้แรงงานเด็ก จึงมีการต่อต้านสินค้าสิ่งทอไทย

5.3 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมฟอกย้อมแต่งพิมพ์สำเร็จ

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมฟอกย้อมแต่งพิมพ์สำเร็จ เมื่อพิจารณาจากผลของแบบสอบถามที่ได้จากโรงงานซึ่งคอนแบบสอบถามมามี 30 โรงงาน เป็นโรงงานที่อยู่ในสมุทรปราการมากที่สุด คือ 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองมาคือ กรุงเทพมหานคร 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.33 สมุทรสาครและนนทบุรีเท่ากัน คือ 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10 บพูนธานี 1 โรงงาน และโรงงานในเขตจังหวัดอื่น ๆ อีก 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 เป็นโรงงานขนาดใหญ่มียอดคนงานตั้งแต่ 300 คนขึ้นไป 13 โรง คิดเป็นร้อยละ 43.30 ขนาดกลางมีคนงานระหว่าง 100 - 300 คน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.70 โรงงานขนาดเล็กมีคนงานน้อยกว่า 100 คน 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ในตอบ 1 โรงงาน มีกระบวนการผลิตกึ่งทันสมัยและทันสมัย 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 70 ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 73.33 มีการทำงาน 3 กะ นอกจากนั้นทำงาน 2 กะ

โรงงานที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีจำนวนเท่ากับโรง

งานที่ได้รับการส่งเสริม 15 โรงงาน มี 16 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 53.33 ผลิตภัณฑ์ 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40 ผลิตภัณฑ์และเส้นใย ผลิตภัณฑ์และรับจ้างซีกพอกอย่างละ 1 โรง คิดเป็นร้อยละ 3.33 24 โรงงานมีตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ 5 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 16.67 มีตลาดภายในประเทศและพหุรูปปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 สรุปปัญหาอุตสาหกรรมพอกย้อม

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
การผลิต	<ol style="list-style-type: none"> วัตถุดิบ ต้องพึ่งพาทจากต่างประเทศ 24 ราย หรือร้อยละ 80 ของผู้ตอบชื่อจากต่างประเทศมีบางส่วนที่ซื้อจากภายในประเทศ เครื่องจักรมีประสิทธิภาพต่ำ 21 ราย หรือร้อยละ 70 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีประสิทธิภาพของเครื่องจักรน้อยกว่าร้อยละ 80 และ 10 รายหรือร้อยละ 33.30 ที่ตอบว่าเป็นสาเหตุการคิดซื้อชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความทรุดโทรมของเครื่องจักรและในอัตราเดียวกันที่เกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขาดผู้เชี่ยวชาญ
การควบคุมคุณภาพ	<ol style="list-style-type: none"> วัตถุดิบ ไม่สามารถควบคุมหรือกำหนดค่าได้ขึ้นอยู่กับของที่รับมอบคิดเป็นร้อยละ 33.33 หรือ 10 รายของผู้ตอบแบบสอบถาม ขาดผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์ที่ทันสมัย ซึ่งทำให้ไม่สามารถตรวจสอบเพื่อยืนยันกับบริษัทผู้ขายได้ คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 33.33 ความล่าช้าของผู้ตอบแบบสอบถาม การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่สามารถทำได้แน่นอน แต่สามารถอยู่ได้ เพราะมีลูกค้าหลายกลุ่มที่ต้องการคุณภาพคนละระดับกัน มี 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ประเภทปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

การบริหารสินค้าคงคลัง

ระบบการจัดเก็บภาษี เป็นสาเหตุให้การเบิกจ่ายวัสดุเป็นแบบอย่างล่าช้า, จ่ายผิดประเภทและมียาจำนวนพอ มี 10 ,8 และ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ,26.67 และ 50.00 ตามลำดับของผู้ตอบแบบสอบถาม

การซ่อมบำรุง

1. ช่างช่างผู้ชำนาญการรวมทั้ง 6 รายหรือร้อยละ 20 ของผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีส่วนทำให้เครื่องจักรขัดข้องเสียหายร้อยละ 30 ที่ทำการซ่อมล่าช้า ซึ่งเกิดจากความรู้ความสามารถที่ได้จากสถานศึกษามัธยม 15 รายหรือร้อยละ 50 การขาดความเอาใจใส่ของช่างเอง 12 รายคิดเป็นร้อยละ 40
2. ช่างการจัดการที่ดี ช่าง พนักงานใหม่จะบ่นขอให้เรียนรู้งานเองมี 23 รายคิดเป็นร้อยละ 76.67 ของผู้ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาอะไหล่ไม่พร้อม 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.67 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความปลอดภัยสิ่งแวดล้อม

1. การเกิดอุบัติเหตุ ในอัตราตั้งแต่ 1 - 8 สัปดาห์ต่อครั้งมี 7 รายคิดเป็นร้อยละ 23.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ในเดือนอุบัติเหตุตามกฎระเบียบความปลอดภัย 9 รายคิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากการลงโทษในกรณีผู้ฝ่าฝืนไม่จริงจัง 18 รายคิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้ตอบ
3. ความร้อนในขณะปฏิบัติงาน ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของคอนกรีตมี 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.33 ในจำนวนนี้มี 7 รายคิดเป็นร้อยละ 23.33 ตอบว่ามีปัญหาต่อการทำงานอย่างมากอันสืบเนื่องมาจากระบบการถ่ายเทอากาศไม่ดี

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ประเภทปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

4. กลับจากสารเคมี สร้างภาระแก่ผู้ควบคุมการผลิตมากที่สุดโดยมีผู้ตอบ 10 รายคิดเป็นร้อยละ 33.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ถ้ารวมความร้อนด้วยจะเท่ากับ 17 รายคิดเป็นร้อยละ 56.67 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

นอกจากนี้ จากการศึกษาได้พบรายละเอียดเพิ่มเติมของปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมพอลิเอทิลีนเท่งพิมพ์สำเร็จดังนี้

1. ปัญหาค่าการผลิต(1) ปัญหาวัตถุดิบขึ้นราคา

วัตถุดิบที่ขึ้นราคาและมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตมาก คือ ลีซีอัม ำให้แก่ ลีวีแอคทีฟ และ ลีวีค ซึ่งมีสาเหตุมาจากการปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าใหม่ เพราะมีผู้ผลิตลี 2 ประเภทนี้ในประเทศ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งกำแพงภาษีการนำเข้าของลี 2 ประเภทนี้ ประกอบกับการปรับระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราใหม่ทำให้ต้นทุนของลี 2 ประเภทนี้ขึ้นไปอีกมาก โรงงานที่ผลิตสินค้าคุณภาพหรือผลิตเพื่อส่งออกจะใช้ลีของบริษัทที่เชื่อถือในคุณภาพ จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น แต่การปรับราคาจำหน่าย หรือค่าจ้างพิมพ์ย่อมมีน้ำหนักและอาจทำให้สูญเสียลูกค้า

(2) ปัญหาค่าแรงงาน

ปัญหาสำคัญด้านแรงงาน คือ คนงานขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการพิมพ์ย้อม และ เครื่องจักรต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดข้อบกพร่องขึ้นกับผลิตภัณฑ์ สาเหตุของปัญหาเกิดจากคนงานที่ปฏิบัติงานขาดการฝึกอบรมที่เข้าใจถึงเทคนิคในการพิมพ์ย้อม และ เครื่องจักรต่าง ๆ ก่อนที่จะเข้า

ปฏิบัติงานจริง ๆ

ปัญหาค่าแรงงานอีกประการ คือ การเข้าออกของคนงาน (Turn-Over) อยู่ในอัตราที่สูง ซึ่งมีสาเหตุจากคนงานส่วนมากจะมีอาชีพเดิมในการทำไร่ทำนา เมื่อถึงฤดูกาลจะกลับนทำไร่ทำนา เสร็จแล้วจะกลับมาทำงานใหม่ซึ่งจะเกิดขึ้นกับแรงงานขนาดเล็ก

(3) ปัญหาค่าเครื่องจักร

จากการสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมหิมพ์ย้อม พบว่าเครื่องจักรที่ใช้ในโรงงานย้อมสีของโรงงานขนาดเล็ก เป็นเครื่องจักรเก่า และประสิทธิภาพการผลิตต่ำอายุการใช้งานมานาน การควบคุมสภาวะในการย้อมอาจไม่ถูกต้อง ซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะด้านความสม่ำเสมอของสีย้อม

(4) ปัญหาค่ากรรมวิธีการผลิตและเทคนิคในการผลิต

ปัญหาสำคัญทางด้านนี้คือ โรงงานขนาดเล็กจำนวนมาก พยายามตัดขั้นตอนการผลิตบางขั้นตอนออก หรือเร่งราคาให้เสร็จเร็วขึ้น เช่น การลดเวลา และอุณหภูมิหรือการเพิ่มความเร็ว ทำให้ผลของขั้นตอนนั้น ๆ ไม่สมบูรณ์ ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้ผลิตพยายามลดต้นทุนการผลิต ทดแทนการขึ้นราคาของวัตถุดิบ และเพื่อให้ราคาสามารถแข่งขันในตลาดได้

(5) ปัญหาค่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์

โรงงานย้อมสีขนาดเล็กจะมีปัญหาค่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์มาก เช่น ด้านความสม่ำเสมอของสี และความคงทนของสี ซึ่งมีสาเหตุมาจากการใช้สีที่มีคุณภาพต่ำ และความไม่สมบูรณ์ของการทำปฏิกิริยาเนื่องจากการลดสภาวะในการทำปฏิกิริยา ตลอดจนการลดขั้นตอนการผลิต

(6) ปัญหาค่าน้ำเสีย

จากการสำรวจโรงงานพบว่าโรงงานหิมพ์ย้อมจำนวนมากอยู่ในเขตที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะในกรุงเทพฯ ซึ่งระบบการกำจัดน้ำเสียยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่ถ่ายลงคลองสาธารณะหรือท่อระบายน้ำยังไม่สะอาดเพียงพอ สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัย บริเวณโรงงานและใกล้เคียง ที่เป็นเช่นนี้สาเหตุมาจากบริเวณกำจัดน้ำเสียมีจำกัด และการ

ชั่งน้ำหนักเสียให้ได้ผลต้องงาใช้เงินลงทุนสูง ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

2. ปัญหาด้านการตลาด

- (1) ปัญหาการแข่งขันราคารับจ้าง โรงพิมพ์ย่อมขนาดเล็กระบบปัญหาด้านการตัดราคารับจ้างเป็นอย่างมากเนื่องจากโรงงานเหล่านี้ เกิดขึ้นมา มากในช่วงที่สิ่งทอของไทยกำลังรุ่งเรือง เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย ประกอบกับการปิดตลาดชายแดน ทำให้ความต้องการของตลาดน้อยกว่า ความสามารถในการผลิตมาก จึงก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคา ซึ่งมี ผลจนถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ในที่สุด
- (2) ปัญหาค่านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ดังได้กล่าวมาแล้วว่า โรงงานขนาดเล็ก จะมีปัญหาค่านคุณภาพมาก แต่ส่วนมากไม่ค่อยจะยอมรับ ซึ่งปัญหานี้เกิด จากการใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพต่ำ และการควบคุมสภาวะต่าง ๆ ไม่ได้ มาตรฐานที่กำหนด ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งได้แก่การย้อมสีผ้าไม่สม่ำเสมอ ฝอยเป็นอย่างถาวรไม่สามารถซักออกด้วยผงซักฟอกธรรมดา ซักแล้ว สีตกมาก เป็นต้น โรงงานขนาดเล็กจะถูกลูกค้าหนีด้านคุณภาพบ่อยครั้ง และต้องดำเนินการแก้ไขให้ ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หรืออาจต้องลด ราคาสินค้าหรือค่าจ้าง หรืออาจต้องชดเชยสินค้าที่เสียหาย
- (3) ปัญหาค่านการตลาดชายแดน การปิดตลาดชายแดนของประเทศ ทำให้โรงงานต้องลดกำลังการผลิตและหยุดกิจการไปจำนวนมาก เนื่องจาก หลายโรงงานเกิดมาเพื่อผลิตสินค้าป้อนให้กับตลาดชายแดนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีจำนวนถึง 30 % ของปริมาณทั้งหมด เนื่องจากเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เป็นยุทธปัจจัย ซึ่งการสั่งห้ามเป็นนโยบายทางการทหารของรัฐบาล ซึ่ง เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นผู้ผลิตจึงหันไปเจาะตลาดส่วนอื่น แทน จนกว่าความสงบของประเทศไทยจะเป็นไปตามปกติ

5.4 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป เมื่อพิจารณาจากผลของแบบ สอนถามแล้วจะ เห็นได้ว่ามีโรงงานที่ตอบแบบสอบถามมา 41 โรงงาน เป็นโรงงานที่อยู่ใน กรุงเทพมหานคร 26 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 63.41 สมุทรสาคร 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.76 สมุทรปราการและปทุมธานีเท่ากันคือ 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.32 นนทบุรี 1

โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.44 โรงงานที่อยู่นอกจังหวัดข้างต้นมี 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.76 เป็นโรงงานขนาดใหญ่มีจักรเย็บผ้าเกิน 500 จักรอยู่ 3 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 7.32 โรงงานขนาดกลางมีจักรเย็บผ้าระหว่าง 100 - 500 จักรอยู่ 25 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.98 และโรงงานขนาดเล็กคือมีจักรเย็บผ้าน้อยกว่า 100 จักรอยู่ 13 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.71 สำหรับจำนวนของแรงงานของโรงงานที่ได้สำรวจมีโรงงานที่มีคนงานน้อยกว่า 200 คนอยู่ 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 26.83 คนงานระหว่าง 200 - 400 คน และ 400-600 คน มี 11 โรงงานเท่ากัน คนงานระหว่าง 600-800 คนมี 6 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 14.63 ตั้งแต่ 800 คนขึ้นไปมี 2 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 4.88 โดยมีจำนวน 12 โรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การทำงานของโรงงานที่สำรวจมี 20 โรงงาน ทำ 1 กะ คิดเป็นร้อยละ 48.78 ทำงาน 2 กะ 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.48 และทำงาน 3 กะ 4 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 9.76 ตลาดของโรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูป จากการสำรวจมี 20 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.78 ที่ผลิตเพื่อส่งออกอย่างเดียว ผลิตเพื่อจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศมี 16 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.02 และ 5 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 12.20 ที่ผลิตจำหน่ายตลาดภายในประเทศ รายละเอียดของปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปด้านต่าง ๆ ที่ได้จากการออกแบบสอบถามพอสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 5.4 สรุปปัญหาอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ประเภทปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

การผลิต

- 1 วัตถุดิบที่มีการสั่งซื้อจากต่างประเทศถึง 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.24 ของโรงงานที่ออกแบบสอบถามทั้งหมดที่มี 18 ราย หรือร้อยละ 43.90 ซึ่งในอัตราส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการใช้ทั้งหมดด้วยเหตุผลที่คุณภาพดีกว่า ราคาถูกกว่า โรงงานทอผ้าในประเทศไม่สามารถพิมพ์ลายที่ต้องการได้ และต้นทุนที่สูงกว่าเมื่อสามารถคืนภาษีได้

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
	<p>2 การสูญเสียในกระบวนการผลิต ในอัตราร้อยละ 10-15 มี 9 โรงงานคิดเป็นร้อยละ 21.95 และอัตราร้อยละ 15-20 มี 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.44 ของโรงงานที่ตอบแบบสอบถาม</p> <p>3 พื้นที่จัดเก็บผลิตภัณฑ์ระหว่างการผลิตและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปคับแคบ มี 17 รายคิดเป็นร้อยละ 41.46</p>
<u>การควบคุมคุณภาพ</u>	<p>1 วัตถุประสงค์ มีปัญหาด้านคุณภาพ มี 12 ราย หรือร้อยละ 29.27</p> <p>2 ไม่สามารถควบคุมคุณภาพได้ทั้งหมดขึ้นตอน เนื่องมาจากระบบการควบคุมคุณภาพยังมีปัญหา มี 15 รายคิดเป็นร้อยละ 36.59 และจากความสะเพร่าของพนักงานไม่น้อยกว่า 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.07</p>
<u>การบริหารสินค้าคงคลัง</u>	<p>1 ระบบการจัดเก็บสินค้ามี 9 รายคิดเป็นร้อยละ 21.95 เป็นเหตุหนึ่งทำให้การเบิกจ่ายเสียเวลามาก มีการเบิกจ่ายผิดประเภท ร้อยละ 24.39</p> <p>2 ระบบการจัดซื้อซึ่งขาดความยืดหยุ่นดีพอก่อให้เกิดงานวนวัสดุหรือไม่มีครบในเวลาที่ต้องการใช้ คิดเป็นร้อยละ 36.59 และ 49.02 ตามลำดับ</p>
<u>การศึกษางาน</u>	<p>มีการเร่งรัดการผลิตเพื่อให้ได้เวลาตามเวลายามาตรฐาน คือ เปลี่ยนแปลงทุก 1-2 สัปดาห์ 6 รายคิดเป็นร้อยละ 14.63 ทุก 2-4 สัปดาห์ ทุก 5 เดือนหรือร้อยละ 12.20 อันจะเกิดผลเสียในระยะยาว เนื่องจากเวลาที่สั้นเกินไปเกิดจากการมีทักษะที่ต่ำ</p>
<u>การซ่อมบำรุง</u>	<p>1 ขาดช่างที่มีความชำนาญ เป็นมูลเหตุความล่าช้าและเสียเวลาในการซ่อมมี 17 รายคิดเป็นร้อยละ 41.46</p>

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
<u>ความปลอดภัย</u>	<p>2 การขาดอะไหล่ มูลเหตุความล่าช้าและเสียเวลาในการซ่อมมี 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.02</p> <p>3 ขาดการพัฒนา ให้นักงาน ช่างเรียนรู้จากงานประจำ นมีมีการฝึกอบรม มี 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.53 ทำให้มีความรู้เฉพาะจากการถ่ายทอดจากคนเก่าและเทคนิคเก่า ๆ และจะเกิดปัญหากับเครื่องจักรใหม่ ๆ</p> <p>1 การเกิดอุบัติเหตุโดยเฉพาเพลิงไหม้ถังแก๊สจะเป็นเล็กน้อยก็ตาม มี 3 รายคิดเป็นร้อยละ 7.32</p> <p>2 ระบบการถ่ายเทอากาศสามัคคี ซึ่งสร้างปัญหาแก่ผู้ปฏิบัติงานและสิ่งแวดล้อมมี 1 รายคิดเป็นร้อยละ 39.02</p> <p>3 เสียงก้องซึ่งสร้างปัญหาให้แก่การผลิต มี 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.02</p>

นอกจากนี้ จากการศึกษาได้พบรายละเอียดเพิ่มเติมของปัญหา และอุปสรรคของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปดังนี้

ปัญหาด้านการผลิต

1. ปัญหาวัตถุดิบ มีการสั่งซื้อผ้าที่เป็นวัตถุดิบหลักจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะโรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ส่งออก เนื่องจาก
 - (1) เมื่อสั่งซื้อจากต่างประเทศแล้ว เขาสามารถส่งของได้ทันทีซึ่งตรงตามแฟชั่น
 - (2) สามารถขอคืนอากรขาเข้าได้ทำให้ต้นทุนต่ำกว่า โดยทั่วไปประมาณร้อยละ 30-40 ของราคาผ้าที่ซื้อจากในประเทศ

- (3) จากคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อ อาจเป็นเพราะมีความสัมพันธ์กับโรงงานผลิตในต่างประเทศ
- (4) ผู้ขายผ้าในต่างประเทศให้สินเชื่อบริหารยะยาวกว่า
- (5) คุณภาพการผลิตของโรงงานค้าขายท่อผ้าพอกย้อมแต่งพิมพ์สำเร็จยังสู้ประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่มไม่ได้ ทำให้คุณภาพของผ้าผืนที่นำเข้ามาตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปยังไม่ดีพอ การผลิตเสื้อผ้าเกรดสูง ๆ จึงต้องนำเข้าผ้าผืนจากต่างประเทศ เช่น มีค่านิยมมาก หน้าผ้าไม่สม่ำเสมอ เกิดปัญหาการวาง marker ทำให้เสียเวลาและมีเศษมาก , สีย้อมแต่ละล็อตไม่เหมือนกัน และการหดตัวสูง ทำให้เมื่อตัดมาแล้วไม่ได้นขนาดตามที่กำหนด เป็นต้น
2. ปัญหาด้านการจัดการ โรงงานทอผ้าฝ่ายจัดการจะหาหน้าทีแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตลอดเวลานั้นมีเวลาว่างที่จะคิดปรับปรุงแก้ไขระบบการผลิตให้ดีขึ้น ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วเกิดอีก เป็นการเสียเวลาและกำลังคนโดยใช่เหตุ ทั้งนี้เนื่องจากมีผลิตภัณฑ์จำนวนมากทำการผลิตพร้อมกันบริเวณใกล้เคียงกัน ส่วนประกอบหรือแม้กระทั่งส่วนของเส้นอาจใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน ทำให้เกิดความสับสนและสร้างปัญหาแก่การผลิต เช่น แยกมัดผิด ผิดขนาด และไม่ครบ การเสียเวลาคอยเนื่องจากวาง balane line ผิด ขึ้นส่วนหาย ตลอดจนปัญหาของงานจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้การผลิตล่าช้า เกิดการสูญเสียและส่งผลถึงกำหนด
3. ปัญหาด้านช่างเทคนิคการตัดเย็บ หรือวิศวกรการเย็บ ผู้ควบคุมงานที่มีพื้นฐานการเย็บและสามารถผลิตสายการผลิตของการเย็บที่ดีคือ มีความรู้พื้นฐานด้านอุตสาหกรรมควยหาได้ยากมาก บทนี้จะอาศัยช่างเทคนิคชาวต่างประเทศสำหรับโรงงานใหญ่ และหัวหน้าคนงานเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการเย็บเป็นผู้กำหนดสำหรับโรงงานเล็ก ทำให้เกิดปัญหาการบกพร่องและการพัฒนาที่ล่าช้า ที่สำคัญคือยังไม่มีสถาบันการศึกษาที่เหนืออนุเคราะห์พวกนี้เลย
4. ปัญหาด้านแรงงาน อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีความต้องการใช้แรงงานที่มีความชำนาญสูงและแนวโน้มจะมีขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากสภาพการแข่งขันทางตลาดที่สูง จึงเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเฉพาะโรงงานขนาดเล็กที่ค่าแรงคนงานที่ต่ำกว่าโรงงานขนาดใหญ่กว่ามาก

นั้นมีกำลังมากพอที่จะดึงดูดคนที่ไม่มีฝีมืออยู่ได้ ส่วนที่เป็นพวก unskill ก็มีอัตราการเข้าออกสูงมาก ทำให้การพัฒนาของโรงงานน่าห่วง

5. ปัญหาการจัดเก็บผลิตภัณฑ์ทุกขั้นตอนของการผลิตนั้นคือห่วงเป็นระบบ เมื่อรวมกับสถานที่คับแคบแล้วจะเกิดความสับสนวุ่นวาย ทำให้การค้นหาคำตรวจเช็คลำบาก การนำเก็บและ เอาออกบรรจุต้องใช้เวลา พื้นที่ขนส่งเต็มไปด้วยสิ่งกีดขวางทำให้เสียเวลามาก

ปัญหาคำถามการตลาด

1. ปัญหาคำถามข่าวสารข้อมูลจากระบบข่าวสารข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและเป็นทางการ ผู้ประกอบการได้รับข่าวสารข้อมูลไม่ทันกับความเป็นจริงในเวลาที่ต้องการ ทำให้เสียเปรียบประเทศคู่แข่งอย่างมาก ในเวลาเดียวกันก็หลีกเลี่ยงโอกาสกับลูกค้าในการเจรจาการค้า

2. ปัญหาและข้อจำกัดทางการค้าระหว่างประเทศ

การส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีปัญหาและข้อจำกัดที่สำคัญคือ ถูกกีดกันโดยมาตรการคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศของประเทศผู้นำเข้า มาตรการกีดกันที่ใช้กันอยู่ทั่วไปอาจแบ่งเป็น 2 มาตรการใหญ่ คือ มาตรการกีดกันด้านภาษีและมาตรการกีดกันด้านอื่น ๆ ซึ่งนำเข้ภาษี

- (1) มาตรการกีดกันการนำเข้าเรื่องภาษี ประเทศผู้นำเข้าสิ่งทอจากไทย โดยเฉพาะตลาดที่สำคัญบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศประชาคมยุโรป ตลาดเอเชีย

นอกจากนี้สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่สุดของการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปไทย ยังใช้ภาษีศุลกากรตอบโต้ (CVD : Countervailing Duty) เป็นภาษีเสริมที่เก็บเพิ่มสำหรับสินค้านำเข้า ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าสินค้าชนิดนั้นได้เงินอุดหนุนหรือเงินช่วยเหลือในการส่งออกจากประเทศผู้ส่งสินค้านั้น ๆ การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ถูกเก็บภาษีเสริม CVD ร้อยละ

1.23

- (2) มาตรการกีดกันโดยมิใช่ภาษี ที่สำคัญคือมาตรการจำกัดโควตานำเข้าของประเทศที่เป็นตลาดที่มีข้อตกลง ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ของกำส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปและผ้าผืน โดยมีสัดส่วนการค้า

5.5 ประมวลและวิเคราะห์ปัญหาการสัมฤทธิ์ผลและผลกระทบของแนวทางแก้ไขที่มีอยู่

จากการวิเคราะห์ปัญหาของอุตสาหกรรมมันค้าย หอมผ้า หอกย้อม แต่งพิมพ์สำเร็จ และเสื้อผ้าสำเร็จที่คักกล่าวไว้แล้ว เห็นได้ว่าทุกอุตสาหกรรมมีปัญหาใหญ่ ๆ ที่คล้ายคลึงกันคือ ปัญหาเรื่องของวัตถุดิบ ปัญหาเทคนิคการผลิต ปัญหาบุคลากร ปัญหาแรงงาน ปัญหาประสิทธิภาพ เครื่องจักรและปัญหาทางด้านการตลาดเนื่องจากอุตสาหกรรมดังกล่าว เป็นอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่อง การเกิดปัญหาที่อุตสาหกรรมเคย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่ต่อเนื่อง แต่จากการศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคได้เริ่มตั้งแต่ขั้นต้นของอุตสาหกรรมสิ่งทอ คือ อุตสาหกรรมเส้นใย โดยเฉพาะ เส้นใยธรรมชาติ ดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่อ ๖ กันในท่อนำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงกับอุตสาหกรรมสิ่งทอและประเทศชาติ

ในส่วนภาครัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวขึ้นต้น จึงได้มีมาตรการช่วยเหลือแก้ไขและส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอมาตลอด (รายละเอียดในภาคผนวกที่ ๖) ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้สามารถดำเนินและพัฒนางานถึงปัจจุบันนี้ มาตรการดังกล่าวคือการส่งเสริมการลงทุนและการควบคุมการตั้งและขยายโรงงาน สามารถทำให้มีอุตสาหกรรมที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอเกิดขึ้น เช่น โรงงานทอผ้าฝ้ายที่ทันสมัย โรงงานผลิตเส้นใยสังเคราะห์ โรงงานหอกย้อมที่ต่อเนื่องกับโรงงานปั่นด้ายหอมผ้า โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะ โรงงานขั้นต้นของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ทำให้สามารถทดแทนการนำเข้าและลดการพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ ในเวลาเดียวกันก็ควบคุมไม่ให้มีโรงงานมากเกินไปเกินความต้องการ ซึ่งจะทำการผลิตเกินปริมาณความต้องการ กรณีมีการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ด้วยการทุ่มตลาดจากบริษัทในต่างประเทศแล้ว ก็มีมาตรการการควบคุมการนำเข้าและมาตรการภาษีเข้ามาแทรกแซง ตลอดจนการส่งออกซึ่งจะส่งผลให้เกิดการขาดแคลนและมีราคาสูงขึ้นในประเทศมีมาตรการควบคุมการส่งออกและราคา ขณะที่โรงงานที่มีการผลิตเพื่อการส่งออกก็มีมาตรการการส่งเสริมการส่งออก เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ตลอดจนการช่วยเหลืออื่น ๆ เช่น การจัตระเบียบการกำหนดโควต้าส่งออก การลดอัตราค่ากระแสไฟฟ้า ทั้งหมดดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าเป็นส่วนช่วยชาติประเทศมีอุตสาหกรรมใหม่เกิดขึ้นเพื่อผลิตชดเชยการนำเข้าและส่งออกหารายได้เข้าประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาก็ได้ประสบผลสำเร็จพอสมควร

ในขณะเดียวกันมาตรการดังกล่าวข้างต้นก็สร้างปัญหาอันเป็นผลกระทบต่อการค้าเงิน การดังกล่าว เมื่อสถานะการเปลี่ยนแปลงแต่รัฐบาลยังคงถือแนวปฏิบัติเดิม ก่อให้เกิดความ

เสียหายให้แก่อุตสาหกรรมทอผ้า พอลูมิเนียม

1. มาตรการจำกัดและตั้งขยายโรงงานทอผ้า เป็นเหตุให้โรงงานทอผ้าสามารถกำหนดราคาซื้อผ้าผืน ทาให้ชาวไร่ผ้าผืนได้รับส่วนที่ควรจะเป็นและทำให้รายได้ต่อผลผลิตผ้าผืนสูงจนเกินไปหรือขยายการปลูกผ้าผืนทอ ที่ปริมาณความต้องการก็มีอยู่อย่างมากมาย

2. มาตรการการควบคุมการส่งออกนอกประเทศ เป็นการจำกัดช่องทางการตลาดผ้าผืน เพื่อไม่ให้ชาวไร่ผ้าผืนมีช่องทางเลือกในการจำหน่ายผลผลิตของตนมากขึ้น ถ้าหากราคาส่งออกผ้าผืนต่างประเทศต่ำกว่าราคาที่ได้รับจากการจำหน่ายให้แก่ โรงงานปั่นด้ายในปัจจุบัน โรงงานทอผ้าและผู้ค้าผ้าผืนจะมีโอกาสส่งออกผ้าผืนไปจำหน่ายต่างประเทศได้ ในขณะที่โรงงานปั่นด้ายที่มีความต้องการใช้ผ้าผืนที่มีเส้นใยยาวที่ผลิตได้ภายในประเทศ ก็ต้องแข่งขันกับผู้ซื้อจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้ผ้าผืนมาใช้ในการผลิตของตน ซึ่งน่าจะทำให้ราคาผ้าผืนที่ผลิตได้ภายในประเทศมีราคาสูงขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่รัฐบาล สามารถจัดการผูกขาดของโรงงานทอผ้าให้หมดไปหรือลดลงเหลือน้อยที่สุดแล้ว สมภาการณ์ดังกล่าวย่อมเป็นผลดีต่อชาวไร่ผ้าผืนที่สุด

3. มาตรการการส่งเสริมอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ในช่วงเวลาที่ผ่านมารัฐบาลให้ความคุ้มครองที่ยาวนานเกินประมาณ 20 ปี รวมทั้งการปกป้องในบางครั้งจากมาตรการพาณิชย์นำเข้าบิดการส่งเสริม ทำให้โรงงานทอผ้าจากต้องอาศัยเส้นใยประดิษฐ์เป็นวัตถุดิบมีต้นทุนสูงโดยบังเอิญ ทั้งคุณภาพแน่นอนจากต้องรับซื้อเพราะไม่มีทางเลือกโดยเฉพาะโรงงานเล็ก ๆ

4. มาตรการการควบคุมการตั้งขยายโรงงานปั่นด้ายโรงงานทอผ้า ทำให้ปริมาณความต้องการมากกว่าการผลิต โรงงานจึงไม่สนใจเรื่องคุณภาพ ทำให้เกิดปัญหาในการผลิตกับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย